

ოჯახის სინამდის და მშობლების პატივისცემის დღე ლენტეხში

ბოლო ათი წელია, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უნიმდასისა და უნიმდასის, ილია II-ის ლოცვა-კურთხევითა და ინიციატივით, ჩვენს ქვეყანაში ოჯახის სინამდისა და მშობლების პატივისცემის დღე აღინიშნება.

ოჯახი და ტრადიციების პატივისცემა ის ფუნდამენტური ფასეულობებია, რომელთა დაცვასა და სიწმინდეზე დგას ღირსეული ქვეყნისა და თითოეული მოქალაქის სიმტკიცე. ნიშანდობლივია, რომ ოჯახის სიწმინდის დაცვა როგორც ქრისტიანების, ისე სხვა სარწმუნოების მიმდევართათვის მეტად მნიშვნელოვანია, რადგან სწორედ ჯანსაღი ოჯახი

არის ძლიერი და ტრადიციების ერთგული სახელმწიფოს სახე და საფუძველი. წელსაც, ტრადიციულად, სასულიერო პირებმა და მრავალრიცხოვანმა მრევლმა მოაწყო ლოცვით მსვლელობა ამ დღესთან დაკავშირებით შესაბამისად, 2024 წლის 17 მაისს, ოჯახის სიწმინდის დღე აღნიშნეს ლენტეხშიც. ლენტეხის მუნიციპალიტეტში მრავალრიცხოვანი მსვლელობა გაიმართა. დილიდან ლენტეხის დავით აღმაშენებლის საკათედრო ტაძარში წირვა აღევლინა, რომლის შემდგომაც მოქალაქეებმა, სასულიერო პირებთან ერთად, მსვლელობით შემოიარეს ლენტეხის ცენტრალური ქუჩები.

დიდება თავისუფლებას!

26 მაისს საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე მთელი ქვეყნის მასშტაბით აღინიშნა. ბათ შორის გამორჩეული იყო ლენტეხშიც. ჩამარდა სკოლა, კულტურული და მემკვიდრეობის მემკვიდრეობის სახის ღონისძიებები, რომლებშიც მონაწილეობა მიიღეს ლენტეხის მუნიციპალიტეტის თითქმის ყველა სკოლის მოსწავლეებმა. ღონისძიებებს ესწრებოდნენ მერიის განათლების, კულტურის, სპორტის განვითარებისა და კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის სამსახურის უფროსი მდიდარ ხვისთაძე და ლენტეხის რაიონის ხელმძღვანელი გარდა მერაბაძე.

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღსანიშნავად, მთელი დღის განმავლობაში, სხვადასხვა ლოკაციებზე გამართულ კულტურულ და სპორტულ ღონისძიებებში ლენტეხის მუნიციპალიტეტის თითქმის ყველა სკოლის მოსწავლეები ჩაერთნენ.

ჩვენი ქვეყნისთვის ამ უმნიშვნელოვანესი თარიღის აღნიშვნა განსაკუთრებით მოზარდი თაობისთვის იყო საზეიმო და სასიხარულო, ამიტომაც არ შეუშინდნენ ნისლსა და წვიმას და დილიდან აახმარეს ქუჩები, სპორტული მოედნები, საგამოფენო და საკონცერტო დარბაზები.

საზეიმო დღის ლენტეხის N1 და N2 საჯარო სკოლების ბაზაზე არსებულ სპორტულ მოედანზე, საქართველოს ბავშვთა და სასკოლო სპორტის ეროვნული ფედერაციის

მიერ ინიცირებული, ფესტივალის ხასიათის, საპილოტე რეჟიმში განხორციელებული პროექტით - "საქართველოს თავისუფლების თამაშები" დაიწყო.

ღონისძიება საქართველოს ჰიმნით გაიხსნა, მისასალმებელ სიტყვებში გამომსვლელებმა ჩვენი ქვეყნის ისტორიის მუდმივად თავისუფლების მოპოვების, მიღწევების და შენარჩუნებისთვის სახელგანთქნი ბრძოლის ისტორია გაიხსენეს.

აღსანიშნავია, რომ "საქართველოს თავისუფლების თამაშების" სკოლაში მომხდარი სპორტული ღონისძიების ორგანიზებულად, მაღალ დონეზე ჩატარება რესურსცენტრის მეთოდისტის დონარა მუსელიანის დამსახურებაა.

გარდა ამისა, აღსანიშნავია, რომ ლენტეხის ცენტრალური ბიბლიო-

თეკის დარბაზში მოეწყო სამხატვრო სკოლის მოსწავლეთა ნამუშევრების გამოფენა. სამხატვრო სკოლის დირექტორმა, თამილა ლიპარტელიანმა ჩვენთან საუბრისას აღნიშნა, რომ ამჟამად სკოლას 78 მოსწავლე ჰყავს, რომელთაც აქვთ შესაძლებლობა, შეისწავლონ სხვადასხვა სახის მასალაზე მუშაობა, როგორც ბიგა: თეხა და გობელინი. აქ ასევე იწავლება ფერწერა, გრაფიკა, ხეზე კვეთა და ხელოვნების ისტორია. სკოლას საკმაოდ ბევრი წარმატება და მიღწევა აქვს. 2018 წელს მონაწილეობა მიიღეს კონკურსში, რომელიც კაზანში ჩატარდა. 2019 წელს იყვნენ აზერბაიჯანში. ხოლო, 2021 წელს - ბულგარეთში, სადაც ბავშვები დაჯილდოვდნენ 12 მედლით, აქედან, 2 მონაწილე გახდა პირველი ადგილის მფლობელი, დანარჩენი

10 - მეორე ადგილის. ყოველწლიურად მონაწილეობას იღებენ ბათუმის საერთაშორისო ფესტივალზე, სადაც მიღებული აქვთ მედლები, სერთიფიკატები და დიპლომები.

თითქმის ყველა სფეროში ვიხილეთ იმ დღეს ლენტეხელი ახალგაზრდების შესაძლებლობები, მათ შორის - ჭადრაკში, სპორტის სხვადასხვა სახეობებში და ქორეოგრაფი-

აშიც. მოსწავლე ახალგაზრდობის სახელში გამართულ კონცერტში ლენტეხის თვითმოქმედი ქორეოგრაფიული და ფოლკლორული ანსამბლები, მუსიკალური სკოლის და მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის აღსაზრდელები მონაწილეობდნენ.

მოამზადა მარიამ ჯაფარიძემ

ლენტეხის მუნიციპალიტეტში სპორტული ინფრასტრუქტურის მონეობა მიმდინარეობს

ახალი ეკონომიკური აქტივობებისა და ახალგაზრდობის სტიმულირების მიზნით, ლენტეხის მუნიციპალიტეტში აქტიურად მიმდინარეობს სპორტული ინფრასტრუქტურის მოწყობა.

რაჭა-ლეჩხუმ, ქვემო სვანეთის რწმუნებულის მოადგილემ ბერდია ჩანქსელიანმა, ლენტეხის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარემ გიორგი გაზდელიანმა და მერის მოადგილე ზვიად ლომჯანიძემ დაბაში მიმდინარე ინფრასტრუქტურული პროექტი - სპორტკომპლექსის სარეაბილიტაციო სამუშაოები დაათვალიერეს.

სამუშაოების მეორე ეტაპზე კარ-ფანჯრების მონტაჟი, კედლების შეღებვა, ეზოს კეთილმოწყობა, შემოღობვა, წყალკანალიზაცია, გარე კანალიზაცია, გათ-

ბობა-ვენტილაცია და ელექტროსამონტაჟო სამუშაოები მიმდინარეობს.

სამუშაოებს შ.პ.ს „აბსოლუტ-პლუსი“ ასრულებს, რომლის სახელმძღვანელო ღირებულება 479, 770 ლარია. სამუშაოები რეგიონალური განვითარების ფონდის დაფინანსებით ხორციელდება.

პროექტი მიმდინარე წლის ივლისში დასრულდება.

ლენტეხის რესურსცენტრში 2024 წლის „ლენტეხის ეტალონი გუნდი“ გამოვლინდა

ინტელექტისა და ცოდნის ზეიმში მუნიციპალიტეტის სკოლების მე-6 და მე-7 კლასელებისგან დაკომპლექტებული გუნდები მონაწილეობდნენ. „ეტალონი“ გუნდის ტიტულისთვის ერთმანეთს ლენტეხის მუნიციპალიტეტის სკოლების 8 გუნდის 32 მოსწავლე ეჯიბრებოდა, ღონისძიებას კი ტრადიციულად, „ეტალონის“ ავტორი და უცვლელი წამყვანი გოჩა ტყემელაშვილი უძღვებოდა.

კონკურსის მონაწილეებს სიტყვით მიმართეს და წარმატებები უსურვეს ლენტეხის მუნიციპალიტეტის მერმა გია ონიანმა, მერის მოადგილე ზვიად ლომჯანიძემ, ლენტეხის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილემ მეცლულ ლიპარტელიანმა და მერის განათლების, კულტურისა და სპორტის განვითარების, კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის სამსახურის უფროსმა მედიკო ზვისტანმა ღონისძიების დაწყებამდე, სპეციალური დიპლომებით დაჯილდოვდნენ izrune.ge-ში ჩართული გამორჩეულად წარმატებული მოსწავლეები.

კონკურსში მუნიციპალიტეტის სკოლების მე-6 და მე-7 კლასელებისგან დაკომპლექტებული 4-4 წევრიანი გუნდები მონაწილეობდნენ. 20 კითხვის შედეგად კი გამარჯვ-

ბულებიც გამოვლინდნენ:

2024 წლის „ლენტეხის ეტალონი გუნდის“ წოდება და პირველობა მოიპოვა სასაშის სკოლის გუნდმა 82 ქულით. გუნდს ხელმძღვანელობდა VII კლასელი ნინო ონიანი, ხოლო შემადგენლობაში შედიოდნენ ასევე VII კლასელები ანასტასია ონიანი, ელენე ონიანი და თეკლა ონიანი.

მეორე ადგილზე 80 ქულით გავიდა ლენტეხის N1 საჯარო სკოლის გუნდი VII კლასელი თამარ ქარდავას კაპიტანობით. გუნდის შემადგენლობაში იყვნენ: მარიამ მუკვანიანი VII კლასი, ბარბარე ონიანი VI კლასი და თამარ ჯანხთელი VI კლასი.

მესამე ადგილი კი მოიპოვა ჟახუნდერის საჯარო სკოლის გუნდმა 65 ქულით. გუნდს ხელმძღვანელობდა VII კლასელი ზურაბ დევდარიანი. შემადგენლობაში კი შედიოდნენ: ელენე ონიანი VI კლასი, ნინო მუკვანიანი VI კლასი და სალომე ონიანი VI კლასი.

ადრე წასული პოეტის, ანა ლაშხელი-ონიანის პატივგების დღე ლენტეხში

ანა ლაშხელი ონიანი 1986 წლის 31 მარტს სვანეთში დაიბადა. სოფელ ჟახუნდერში მისი სახლია, მისი ჯიში და გენი.

„არსად ცა ისეთი მაღალი არაა, როგორც სვანეთში, ლაშხეთში.

ეს არის ჩემი ბავშვობა, ჩემი მშობლები, ნათესავები, მეგობრები, საუკეთესო წლები, პირველი ნაბიჯები, პირველი შეხება კალამთან, ბევრი გათენებული ღამე, ოცნებებით სავსე ჩემი ბაბუას სახლი. იმერეთს რომ გავცდები, სხვანაირი განწყობა მოდის, მინდა, ბევრი ვისუნთქო ჰაერი... „ხარბადა“- ასეთი სიყვარულით წერდა მწერალი სვანეთში გატარებულ წლებზე.

დღეს ანას თავყვანისმცემლებმა და ადგილობრივებმა პატივი მიაგეს და კიდევ ერთხელ გაიხსენეს უდროოდ წასული მწერლის შემოქმედება. ისაუბრეს მისი მოღვაწეობის შესახებ.

ღონისძიება, რომელსაც ახალგაზრდული სახლის დირექტორი, ლუიზა ხვადაგია უძღვებოდა, თბილ და სასიამოვნო გარემოში ჩატარდა.

წაკითხეს ლექსები, ჩანახატები, ნაწყვეტები მისი შემოქმედებიდან. შესრულდა მუსიკალური და ქორეოგრაფიული ნომრები. ერთმანეთს თბილი მოგონებები გაუზიარეს. თითოეული გამომსვლელის მიზანი იყო, მსმენელამდე მიეტანა ანას კეთილი სული, ემოცია, განცდა.

პოეტისა და პროზაიკოსის, ანა ლაშხელი-ონიანის სახელი დროის გასვლასთან ერთად, უფრო დიდი გახდება.

ღონისძიებას ლენტეხის მუნიციპალიტეტის მერი, გია ონიანი, საკრებულოს თავმჯდომარე, გიორგი გაზდელიანი, მწერლის ახლობლები, მეგობრები და ოჯახის წევრები ესწრებოდნენ.

სარეაბილიტაციო სამუშაოები სოფელ ხელედიდან სკალდამდე დასაბრუნეს უახლოვდება

დასასრულს უახლოვდება სოფელ ხელედიდან სკალდის მიმართულებით ძველი საავტომობილო (სამეურნეო) დანიშნულების გზის აღდგენა-რეაბილიტაციის და სოფელ ხელედში, ადგილ ძუღვარემის ხიდის სარეაბილიტაციო სამუშაოები.

სკალდის ეკლესიასთან მისასვლელი გზის მოწყობა განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ტურისტული თვალსაზრისით. ასევე - იმ მომლოცველებისთვის, რომლებიც

ყოველწლიურად სვანურ ტრადიციულ დღესასწაულზე „სკალდობაზე“ სტუმრობენ მონასტერს. პროექტით გათვალისწინებულ სამუშაოებს „ელიტ ბაილდერს გრუპი“ ასრულებს, რომლის ღირებულება 301, 718 ლარს შეადგენს. ძუღვარემის ხიდის სარეაბილიტაციო სამუშაოებს ასრულებს „ავტოგზა ლენტეხი 99“, რომლის სახელმძღვანელო ღირებულება 64, 921 ლარია. ორივე სამუშაოები რეგიონალური განვითარების ფონდის დაფინან-

სებით ხორციელდება. მიმდინარე სამუშაოები, მონიტორინგის მიზნით, რაჭა-ლეჩხუმ, ქვემო სვანეთის სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილე ბერდია ჩანქსელიანმა, მერის მოადგილე ზვიად ლომჯანიძემ მონიშნულეს. უძველეს ძეგლებამდე და ტურისტულ ობიექტებამდე მისასვლელი გზების მოწყობა ადგილობრივი მოსახლეობის სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი წყაროა.

კომუნიკაციების კომისიამ ცაგერსა და ლენტეხში „ციფრული მხარდაჭერის პროგრამა“ დაიწყო

კომუნიკაციების კომისიამ ცაგერისა და ლენტეხის მუნიციპალიტეტებში „ციფრული მხარდაჭერის პროგრამის“ განხორციელება დაიწყო, რომლის ფარგლებშიც სამიზნე მუნიციპალიტეტების მერის მოადგილეებთან, ადმინისტრაციის თანამშრომლებთან, მერის წარმომადგენლებთან, მოსახლეობასთან და დაინტერესებულ მხარეებთან საინფორმაციო შეხვედრები გამართა.

პროგრამის ფარგლებში, ცაგერისა და ლენტეხის მუნიციპალიტეტების 25 სამიზნე დასახლებაში ციფრული წიგნიერებისა და ინტერნეტის უსაფრთხოდ გამოყენების შესახებ ჩატარდება სემინარები, რომელთა ფარგლებშიც, ადგილობრივი

სპეციალისტების დახმარებით ინფორმაციის მოძიების, ელ-ფოსტის გამოყენების, გუგლის რუკითა და თარჯიმნით სარგებლობის, ასევე, ადგილმდებარეობის გაზიარების და ონლაინ საკომუნიკაციო საშუალებების გამოყენების შესახებ მიიღებენ ინფორმაციას.

შეგახსენებთ, რომ „ციფრული მხარდაჭერის პროგრამა“ 2022 წლიდან ხორციელდება. პროგრამა წარმატებით დასრულდა ოზურგეთის, ხელვაჩაურის, ქიზლეთის, ჩოხატაურის, სამტრედიის, ამბროლაურის, ონისა და აბაშის მუნიციპალიტეტებში. ამჟამად სემინარები აქტიურად მიმდინარეობს ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის სამიზნე სოფლებში. დღეის მონაცემით, ციფრული წიგნიერების,

ინტერნეტის უსაფრთხოდ გამოყენებისა და სახელმწიფო ელექტრონული სერვისებით სარგებლობის საკითხებში სულ 151 სოფლის 4200-ზე მეტი ბენეფიციარი გადამზადდა.

ციფრული მხარდაჭერის პროგრამა პროექტ Log-in Georgia-ს შემადგენელი ნაწილია, რომელიც ინტერნეტ-იზაციის სახელმწიფო პროგრამის მხარდასაჭერად ხორციელდება. Log-in Georgia საქართველოს 500,000-მდე სოფლად მცხოვრებისთვის მაღალხარისხიანი ინტერნეტის მიწოდების შესაძლებლობის შექმნასა და ციფრული სერვისების სასარგებლო გამოყენების ხელშეწყობას ისახავს მიზნად. პროექტი მსოფლიო ბანკისა და ევროპის საინვესტიციო ბანკის თანადაფინანსებით ხორციელდება.

რა სურთ ლენტეხელ ახალგაზრდებს

ახალგაზრდა თაობა ძველნის განვითარებაში ყოველთვის ყველაზე მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. მათი მოსაზრებითა და აზრების გათვალისწინებით მყარი საფუძვლილი ემყარება ძველნის სიძლიერეს. სწორედ ამიტომ, ჩვენ გადავწყვიტეთ ლენტეხელ ახალგაზრდებთან გასაუბრება, მათი შეხედულებების მოსაზრება, რა სურვილები აქვთ, რა გამოწვევების წინაშე დგანან და როგორ ნაწარმოებენათ ლენტეხის განვითარება.

ამჟამად ლენტეხის N1 საჯარო სკოლის რამდენიმე მოსწავლეს გავესაუბრეთ: თეკლა ონიანი (17 წლის), ანანო მუხრანბედიანი (17 წლის), სალომე ბასკიანი (17 წლის), ნინო მუხრანბედიანი (16 წლის), თამარ ბენდელიანი (16 წლის).

- რადგან ლენტეხში სპორტი განსაკუთრებულად უყვართ და წარმატებით დიდი აქვთ ამ კუთხის შვილებს არამარტო ჩვენი ქვეყნის, არამედ მსოფლიოს მასშტაბით, საუბარი სპორტით დავიწყეთ. მაინც რომელი სახეობის სპორტის განვითარებას ისურვებდნენ ლენტეხში?

- ვისურვებდით, განსაკუთრებული ყურადღება მიექცეს ფეხბურთის, კალათბურთის, ფრენბურთისა და ძიუდოს განვითარებას. თითოეულ სახეობაში გვყავს ნიჭიერი თანატოლები და ვისურვებდით გვექონდეს უკეთესი პირობები ნიჭის რეალიზებისთვის.

ლენტეხში ყველაზე დიდი პოპულარობით გამოირჩევა ჭიდაობის ერთ-ერთი სახეობა ძიუდო, ამიტომ, აუცილებელია, რომ ყველანაირი პი-

რობა იყოს იმისათვის, რომ მსურველებმა ადგილზე შეძლონ სრულყოფილად შესწავლა და ამისთვის სხვა ქალაქში წასვლა არ მოუწიოთ. ყველაზე მეტად, რომ ლენტეხელები ჭიდაობაში ყოველთვის გამოირჩეოდნენ. სამწუხაროდ, ნელ-ნელა იკლებს ინტერესი და აქტივობა სპორტის ამ სახეობის მიმართ, რადგან არ აქვთ შესაფერისი რესურსი, დარბაზი და აღჭურვილობა.

საკმაოდ კარგი ადგილია სპორტკომპლექსი, რომელიც საჭიროებს რესტავრაციას. იქ არის აუზი, სპორტ-დარბაზისთვის საჭირო აღჭურვილობა, მაგრამ გამოკეტილია და არ ფუნქციონირებს.

ფრენბურთის თამაშის მსურველთათვის არანაირი პირობა არ არსებობს, რომ თავიანთი ნიჭი ამ განხრითაც წარმოაჩინონ. მხოლოდ სპორტის გაკვეთილზეა შესაძლებელი ფრენბურთის თამაში.

- გარდა სპორტისა, რისი უმარისობის განცდა გაქვთ, რა გინდათ, რომ თქვენს თაობას გქონდეთ ლენტეხში?

- ვფიქრობთ, რომ ბიბლიოთეკის მოწყობა უმნიშვნელოვანესია. ხანდახან მკითხველები, რომ ლენტეხში ბიბლიოთეკა გვაქვს, სიმბოლურად არის შენობა. ძალიან კარგი იქნებოდა მყუდრო და მშვიდი ადგილი, სადაც შეგძლებოდა კითხვას და დროის საინტერესოდ გატარებას.

კარგი იქნებოდა, მწვანე ზღის რესტავრაცია რომ ჩატარდეს. ის გამოირჩევა თავისი სიმწვანით, ბუნებით, ჰაერით. წლების წინ სხვადასხვა სახის ღონისძიებებიც იმართებოდა, იყო თავშესაფარი ერთ-ერთი ადგილიც.

ჩვენი შემეცნებითი ცოდნის გაღრმავებაში დაგვეხმარებოდა კინოსადამოების მოწყობა,

კარგი იქნებოდა, პატარა კაფეები რომ გაჩენილიყო.

- თქვენი აზრით, რა არის საჭირო ლენტეხის პოპულარიზაციისთვის?

- პირველი, რაც გვახსენდება არის მუშაობა, გამორჩეული თავისი ბუნებით და ადგილმდებარეობით. აქვს განვითარების დიდი პოტენციალი. მშობლების გადმოცემით ვიცით, რომ ერთ-ერთი გამორჩეული ჯურორტი იყო საქართველოს მასშტაბით. ვისურვებდით, დაუბრუნდეს ძველი ფუნქცია და იერსახე.

- კარგი იქნებოდა, ხშირად ტარდებოდა გაგნობითი სახის კაფე-საღამოები, სადაც შესაძლებელი იქნება, უკეთ გავიცნოთ გამოჩენილი ადამიანების შემოქმედება. საამაოა, რომ სვანებს გვყავს ბევრი წარმატებული ადამიანი სხვადასხვა სფეროში, თუმცა ბევრმა მათი სახელიც კი არ იცის და მსგავსი საღამოები საზო-

გადობას დაეხმარება მათ შესახებ ცნობიერების ამაღლებაში.

- თქვენ რომ იყოთ ადგილობრივ ხელისუფლებაში, პირველ რიგში რას გააკეთებდით?

- პირველ რიგში, მოვაწესრიგებდით გზებს.

საჭიროა, მიუსაფარ ძაღლთა თავშესაფარი. საფრთხეს წარმოადგენს ქუჩაში აუცრელი ძაღლების თავისუფლად გადაადგილება. საზოგადოების ნაწილს აქვს მათ მიმართ მოეშ.

- რაიონში და სოფლებში ძალიან დიდ პრობლემას წარმოადგენს ახალგაზრდების გადინება. თქვენი აზრით რა არის ამის მიზეზი და როგორ უნდა მოგვარდეს?

- აქ ახალგაზრდებს არ აქვთ

სრულყოფილი შესაძლებლობა, რომ თავიანთ საქმიანობაში განვითარდნენ და კვალიფიკაცია აიმაღლონ. თუმცა მე ვიცი, რომ ლენტეხში დავბრუნდები და ჩემს ცოდნას აქაურობის განვითარებას მოვახმარ. ჩვენ, ადგილობრივები თუ არ შევცვლით, ჩვენს ნაცვლად არავინ არაფერს იზამს.

ლენტეხს აქვს დიდი პერსპექტივა, რომ სოფლის მეურნეობა უფრო განვითარდეს. თუმცა, პრობლემას მუშა-ხელის ნაკლებობა წარმოადგენს. ამის შედეგად გაჩნდება სამუშაო ადგილები. უნდა ვცვალოთ, რომ აქედანვე მივეყვით შრომას და ერთმანეთს მივცეთ სტიმული. ფიზიკური შრომა არ უნდა ეთაკილებოდეს არავის.

ესაუბრა მარიამ ჯამბურიძე

ბოლო მარი და ლენტეხელი ახალგაზრდების განცდები

ბოლო ზარი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი და ამავდროულად ამაღლებელი დღეა მოსწავლეთათვის. ეს ის დღეა, როდესაც ყველა მეთორმეტე კლასელი ცხოვრების ახალ ეტაპზე გადასვლას იწყებს და რაღაც ახლის მოლოდინშია. მასწავლებლები, მოსწავლეები და ყველა ახლობელი ადამიანი სიამაყით, ზედმიწევნით და სევდით არიან გაუქმებული.

ლენტეხის მუნიციპალიტეტის ყველა საჯარო სკოლაში მეთორმეტეკლასელებისთვის „ბოლო ზარი“ საზეიმოდ დაირეკა. კურსდამთავრებულებს სკოლის დასრულება ლენტეხის მუნიციპალიტეტის მერის მოადგილე ზვიად ლომეზიძემ, საკრებულოს თავმჯდომარე-გიორგი გაზდელიანმა, დირექციამ, პედაგოგებმა, რესურსცენტრის ხელმძღვანელმა, ზადრი ქარდავამ დიდი სიყვარულით მიულოცეს და ცხოვრების ახალ ეტაპზე წარმატებები უსურვეს.

ჩვენ თავად მეთორმეტეკლასელთა უშუალო განცდებით დავინტერესდით და რამდენიმე მათგანს გავესაუბრეთ იმის შესახებ, თუ რა განცდები დაეუფლათ სკოლის დამთავრების შემდეგ?

ანანო ქურასბედიანი - ერთი წელია, რაც მეორე სმენა ვართ, სხვა სკოლაში მოგიწია დროებით გადასვლა და სკოლის დამთავრებაც. გული მწყდებოდა, რადგან ჩემი ძველი სკოლა მენატრებოდა. ჩემი კლასის კედლები, მერხი, სადაც ვიჯექი, თითოეული წარწერა, ძალიან ძვირფასია ჩემთვის. გულდასრულდით ამ მნიშვნელოვანი დღის გატარება სხვა სკოლაში მომიწია. რთულია იმის გაანალიზება, რომ განშორება გიწევს იმ ადგილთან, სადაც ამდე-

ნი წელი გაატარე და ამდენი მოგონება გაგავსირებს, რადგან ეს დღე ჩემს სკოლაში მქონდა წარმოდგენილი და ვერ ვიფიქრებდი, რომ სხვანაირად მოხდებოდა. ძალიან კარგი კლასელები მყავდა. არცერთთან არ მქონია კონფლიქტი. არანაირ ბულინგს არ ჰქონია ადგილი. მეგობრულები ვიყავით. მეთორმეტე კლასელები ყველანაირად ეცადნენ, რომ კარგი ღონისძიება გამოსულიყო და ასეც მოხდა. სევდანარევი სიხარული გვექონდა.

თეკლა ონიანი - ჩემთვისაც სევდანარევი სიხარული იყო სკოლის დამთავრება. ცხოვრების ახალ ეტაპზე გადასვლას თან სდევს სიხარული, თან ამავდროულად დიდი სევდაც. ჩვენ ადრინდვე დაგვეწყო სკოლიდან წასვლის სევდა და მართლა არ მესმის იმ ადამიანების, რომლებიც ამბობენ, რომ - ტყუილია სკოლა არ მოგენატრება.

იმდენად ახლო ადამიანები არიან ჩემთვის ჩემი კლასელები და მეგობრები, რომ ზუსტად ვიცი ქალაქში შეძენილი მეგობრები, აქაურ მეგობრებს ვერასდროს შემიცვლიან და ასეთი წარსული ურთიერთობა ვერასდროს მექნება, როგორც მათთან მაქვს. მადლობას ვუხდით დედაჩემს, რადგან მისი დამსახურებაა, რომ უფრო ახლო ურთიერთობა მაქვს ჩემს ახლანდელ კლასელებთან.

სალომე ბასკიანი - ახლაც ვერ ვიაზრებ, რომ სკოლა დავამთავრე. ძალიან უცებ გავიდა ეს ბოლო ერთი წელი. თითქმის გულში იყო აბიტურიენტობის დაწყების დღე. უკვე მენატრება სკოლა. ბოლო ზარი რომ გაუშვეს ჩვენი ვიდეოკოლაჟი, ძლივს შევიკავე თავი, რომ არ მეტირა.

რა შეგმატათ სკოლაში გატარებული წლები?

ნინო მუხრანბედიანი

თეკლა ონიანი

სალომე ბასკიანი

თეკლა: პირველ რიგში ურთიერთობები. ყველა სახის ადამიანთან შეხვედრის შესაძლებლობა. თითოეული ადამიანი ცხოვრებისეულ გაკვეთილივით არის. მე მეგობრობა, სიყვარული და ყველაფერი კარგი ჩემი კლასელებისა და სკოლისგან ვისწავლე. ეს ურთიერთობა სკოლის გარეთაც გრძელდება.

ანანო: კლასელები ყველანაირად ცდილობდით ერთმანეთისთვის გაგვეზიარებინა ჩვენი ცოდნა და დაეხმარებოდით ერთმანეთს. ყოველგვარი დამადლები და დაზარების გარეშე. შური და ბოძა ჩვენში არასდროს ყოფილა. ჯიბრიც არასდროს გვექონია. შესაძლოა, ზოგს აქვს იმის კომპლექსი, რომ გაკვეთილს თუ ვერ მოყვება კარ-

გად, კლასელები დასცინებენ, ჩვენთან მსგავსი შემთხვევა არასოდეს ყოფილა, პირიქით, ძალიან კარგად ვგრძნობდით თავს.

სალომე: სკოლა წარმოდგენილია შატალის გარეშე, რასაც ჩვენი მეთორმეტე კლასელებიც ძალიან ხალისიანდ იხსენებენ. ასევე მათ შორის იყო ისეთი მოსწავლე, რომელსაც რაღაც მიზეზის გამო არ უნდოდა წასვლა. კლასელებმა გააჩვენეს და შიშშიც დააძლევინეს. დაასახელეს ადგილიც სადაც იყვნენ. მხიარულად გაიხსენეს მშობლების სატელეფონო ზარიც, რომლებიც დაბრუნებას სთხოვდნენ. ამის მიუხედავად დღე არ გაიფუჭეს და ბოლომდე მხიარულად გაატარეს. ბევრი კარგი მმოგონება დაუტოვა იმ დღემ.

სად ხედავთ თქვენს თავს 10 წლის შემდეგ?

თეკლა: მე გეგმაში მაქვს, მივიღო ხარისხიანი განათლება. მსურს საზღვარგარეთაც გავიდნა ჩემი ცოდნა, მაგალითად გერმანიაში, თუმცა იქ დარჩენას არ ვფიქრობ, რადგან მინდა, რომ საბოლოოდ დავუბრუნდე ჩემს ფესვებს, ჩემს რაიონს, კონკრეტულად სოფელ ლაშხეთს. ჩემი სამომავლო ოჯახური ცხოვრებაც იქ წარმომიდგენია მყუდრო და ლამაზ გარემოში, ბევრი შვილით და შინაური ცხოველით.

ანანო: პირველ რიგში, მინდა, რომ კარიერულად განვითარდეს, სრულფასოვანი ცოდნა მივიღო ჩემს პროფესიაში. ვფიქრობ გაცივლითი პროგრამით გერმანიაში წასვლას. ბევრი ვიცი, რომ უცხო ქვეყანაში ჩასვლის შემდეგ სამშობლოში დაბრუნების სურვილი ნაკლებად აქვთ, თუმცა მე სხვა ქვეყანაში ცხოვრებას არც კი განვიხილავ, რადგან ძალიან მიყვარს და ვაფასებ ჩემს ქვეყანას. ყველანაირად ვეცდები მივიღო ისეთი განათლება, რომ ჩემს ქვეყანას და ლენტეხს მოვახმარო. წინასწარ რამის განსაზრვრა რთულია თუ სად ვიქნები, თუმცა მთავარია, მაქვს ძალიან დიდი სურვილი, რომ მეც დავბრუნდე ჩემს რაიონს და წვლილი შევიტანო მის განვითარებასა და წინსვლაში.

სალომე: ერთადერთი, რაც ვიცი, არის ის, რომ საზღვარგარეთ დარჩენა და იქ ცხოვრება არ მინდა, თუმცა, თუ მექნება საშუალება, ცოდნის გაღრმავების მიზნით სიამოვნებით წავალ. ზუსტი პასუხის გაცემა მიჭირს. საბოლოოდ, ვიტყვი, რომ იმის მიხედვით ვიმოქმედებ, როგორც ჩემი ცხოვრება წარიმართება.

ესაუბრა მარიამ ჯამბურიძე

პიკანდური ისტორიები

ძვირფასო მკითხველო, თქვენთვის ახალი რუბრიკა გვამცხ – „პიკანდური ისტორიები“. დარწმუნებული ვართ, მოგაწონებათ და ყოველ ნომერს გულისგანსხვავებით დაელოდებით.

ნაშვილები

ირაკლი აბულაძე

იმის შიშით ქე მქონდა,—სიმართლე რო გითხრათ,—მზახალმა თავში არაფერი მესროლოს-თქვა.

მარა, გაგიგონია? ჩამოუვარდა, მოწყვეტილიყო, მკლავები და ისე საწყლად გადაატრიალა თავლები, გული დამეწვა: —დავლუბლვარ, აბა... იცის, ესე იგი, თამრიკომ...

ამეილო საცხიდან თავისი დამტუხ-ნული ცხვირსახოცი, ეიფარა სახეზე და იტირა, მარა, რა იტირა.

დატრიალდა მედიკო, ახლა ამას ეფერა და ამშვიდა, რა არ უთხრა, გადო-უვლის ყველაფერი თამრიკოს, აცალე პატარა, სადმე გვეყვანო, — სულაც, ჩემ მულთან წავალთ ერთი-ორი დღით თერჯოლაში, გულს გადააყოლებს, გა-

დახარჩავს და მერე ყველაფერი ძველზე უფრო იქნება. ხან გატყუებული კაკო გამოუტანა მზახალს, ხან ტელევიზორი ჩაუტოო—ნახე, შამიაშვილი ბღღირის ადენს, აგერ, ვილაკებო, ხან ბოგშებს ღოუძახა და სტუდიაში ნას-წავლი სიმღერები ამღერა. მოკლედ, მთელი სამი საათი ასე გაწვავლით. ცოტას რომ დამშვიდდებოდა, ისევ ოუ-ვარდებოდა ტირილი.

ერთი სული გვქონდა, თამრიკოს ნამ-ღილ მშობლებზე გაგვეგო რამე, მარა, რანაირად კითხავდი?

ალბათ, მომავლის საქმეა-თქვა, გულ-ში რო გადაწვეტიტე, სწორედ მაშინ თქვა თალიკომ:

—ვისგან გვეყვანე თამრიკო, იცით? — ბრძანეთ, ბრძანეთ, ბატონო თა-ლიკო-თქვა,—ერთად მივაძახეთ მე და მედიკომ.

ხოდა, მოხსნა მზახალმა გუდას პირი და იმისთანა ამბავი მოგვიყვა, მე და ჩემი ოჯახობა კახის ვიქეით დარეტი-ნებულები.

გაგრძელება მომდევნო ნომერში

წინა ნომრიდან

ჟორა (მამამთილი): ნაშვილები ხარო, ვინცა პატრონსაკლავს რო მიუხლია ჩემი რძლიზა, მას მერე ჰკუთნე აღარ იყო თამრიკო.

სამოც წლამდე კაცი ვარ, ამისთანას არაფერს მოგსწრებოვარ:

მთელი დღეები არც ჰამდა, არც სვამ-და, არც ქმარს იკარებდა, არც შვილებს. მოკლედ, არავინ არ ვუნდოდით, პირ-ჩაღმა ევლო ლოგინზე.

დღეებოცეთ ხალხი მაგის საცოდავობით. ჩემმა ოჯახობამ ელაპა-რიკა: გოგო, მარტო შენზე ხვარა ამნა-ირი ამბავი, მასეთები ხშირად ხდება, მა-რა, მოძებნიან მერე თავის დედას, მამას, გამზრდელთანაც კარგათ არიან და იმ-გენთანაც. ქე ცხოვრობენ ჩვეულებრი-ვად, თავს კარ იკლავენ შენსავით, მასე არ შეიძლება, შვილოო.

მოუყვა და მოუყვა ათასნაირი ამბავი—ზოგი მართალი, ზოგი—ტყეი-ლი, მარა, ესმის კედელს რამე? იწვა და-მუნჯე-ბული, გიჟი გვეგონებოდა, იმის-თანა სა-ხით.

მედიკომ, ჩემმა ოჯახობამ, გვერდითა მეზობელსაც არ გაავებინა სინამდვი-ლე, ყველას ღოუმაღეთ. არ გვინდოდა ხმაურის ატეხვა და ამ გოგოს მთლად

გადარევა. ვიფიქრეთ, რაცხანაირად, გედეტანს და მერე—ან ასე იქნება, ან—ისე-თქვა. ყველას მოზოდიშებით ვეუბნებოდით, თამრიკოს ბატონები უბრძანდება მძიმე ფორმით, სიბნელეში წევს და არ უნდა არავისთან ლაპარაკი, ძალიან ღიზიანდება-თქვა.

ე ბოგშები ხო თლად დამეზაფერნ. გოგოები ცოტა ჰკუთნე კი მევიდნენ, თერთმეტ-თერთმეტი წლის არიან და უკვე ესმით რალაცა, მარა, ბიჭი სულ ტირის, დედიკოსთან მინდაო. არც „ჟუფაჩკამ“ გააჩერა, არც ტაქსით „კა-ტაობამ“.

ტელეფონი გავთიშეთ. ერთი-ორჯერ ქე იკადრა ავთომ ტყუილი, მაკა სახლში არააო, მარა, მეტი ვეღარ შეძლო და ამჯ-ობინა, სულ არ ეპასუხა.

მერე, შენ ხარ ჩემი ბატონი, ასე, სამი დღის შემდეგ, ჩემი მზახალი მოვარდა, თალიკო. „სემიჩის“ პარკიც, ჯორკოც ქე მიეტეებია მაღაზიის გვერდით და გამოქცეულიყო. რაცხა, წუხელი ცუ-დი სიზმარი ვნახე, ვერ მევისვენე და ხო მშვიდობაა ოჯახშიო, კარებიდან მოგვა-ძახა.

მე ორი ლუქის საჭმელად ვიყავი შემოსული, იმ დღეს კლიენტები მა-ინც სულ არ მყავდა ტაქსზე, ხოდა, „ქუნაში“ ვიჯექი. პირი ლუქით მქონ-

და გამოტენილი და მზახალს უცებ ვერ ვუპასუხე.

ამ დროს მედიკომ მიამხა ტირილით: —მოი, მოი, თალიკოო.

ე კოჭლი ქალი ისე გამეიქცა, ჩიტ-ვით! ყავისფერ ყვავილებიანი „კასინკა“ ეხურა, რაცხა,—ძირს დოუვარდა, არც გოუგია. შემოვარდა გიჟვით და:

—ბოგშებს ხვარაფელი უჭირთ? თამ-რიკო სადაა? რა დაგემართათ, კაცო, რას დამუნჯებულხართ?

მედიკომ სკამზე დასვა და ყურში ისე ჩასძახა, ვითამც თალიკი ყრუ ყოფი-ლიყო:

—იმას ამოუწყდა ოჯახი, იმის ბარობაზე არ გეიარა არაფელმა, ვინცამ მე რახლი გადამირია.

საწყალი თალიკო დაფეთებული უყურებდა მედიკოს, მერე უკბილო პი-რი ააცმაცუნა და იმნაირი ჩამწყდარი ხმით გვკითხა:

—რაგა... ავთოი დანარება სხვა ქალ-თან?

კილმე გამეცინა, მარა, გაცინების მო-მენტი იყო ახლა?გვეიწმინდე ხელები ტილოზე და მზახალს გვერდით მიუჯ-ექი.

—შენ უთხარი, ჟორა, შენ! — მითხრა მედიკომ,—ხო, კაცი ხარ და უფრო

ოლხსნი ამ საწყალს.

—საწყალსო? რაგა... დევილუბე?... აღარ მყავს ჩემი თამრიკო?—გადეირია ქალი.

—რაგა არა გყავს, ქალო, დაწყნარდი, ეგერაა, ე, თავის საძინებელში.

—მაჩვენეთ, აბა! ტყუილს მეუბნებით თქვენ, რაცხა ამბავია ჩემ თავზე ნამდვი-ლად.

—არა, ბატონო თალიკო, ტყუილს რაგა გაკადრებთ.

—აბა, მაჩვენეთ ჩემი გოგო!

თალიკო წამოხტა და საძინებლის-კენ გაქანდა, მარა, მოვასწარი, მკლავზე ხელი ეტაცე და ძალისძალად დავევი თავის სკამზე.

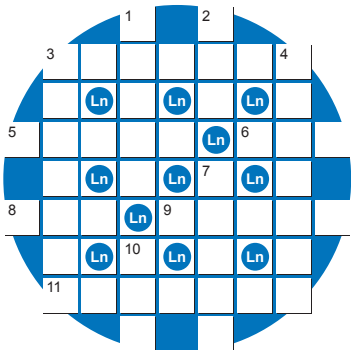
—ბატონო თალიკო, იქ შესვლა არ შეიძლება... ჯობია, ცოტა ხანს თუ არ ნახავ შენ შვილს. ასე ჯობია, დამიჯერე!

—არ ვნახო? თქვენ ხვარ გა-გიყებულხართ, შვილს მიმაღავთ, თუ?... რაშია, კაცო, საქმე!

—რაშია და... გაუყევილს გატეხილი ჯ-ობიაო, ნათქვამია. გეტყვი, რავარცხაა საქმის მდგომარეობა... შენ შვილს, ბატონო, ვილაკამ უთხრა, ნაშვილები ხარო.

ეს ქე ვთქვი და ადგილსაც დავაკტე, იმფერ უხერხულად ვიგრძენი თავი.

კროსვორდი

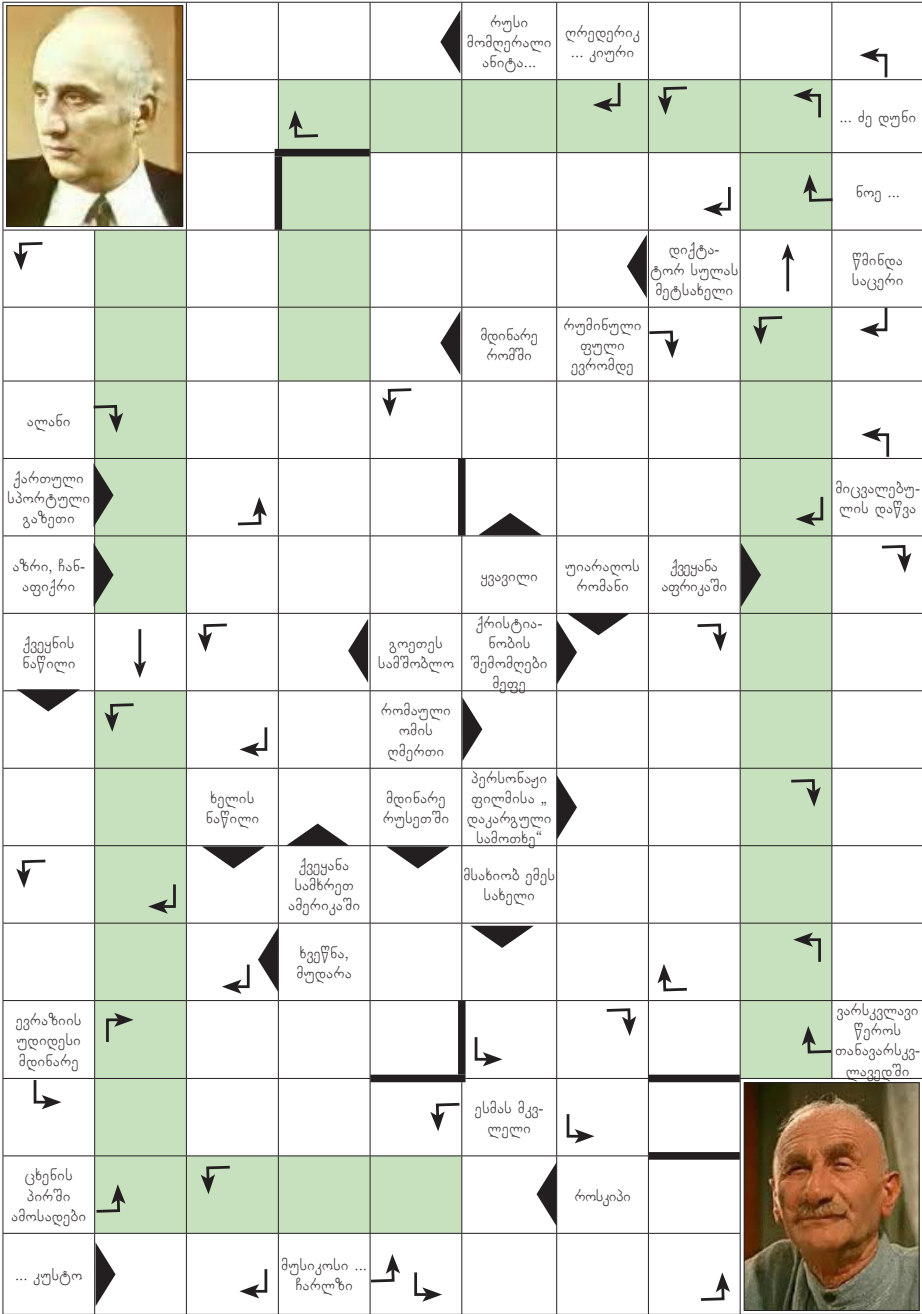

თარაზულად: 3. ფილიპე „შერეკილების“ პერსონაჟი. 5. ეგვიპტის დედაქალაქი. 6. შეუწყვეტი ან მოუხარბავი ხორცი. 8. რისთვის? რატომ? ... 9. ... პრესლი. 11. ქალაქი ჩინეთში.

შეფუთად: 1. მდინარე შუამდინარეთში. 2. დიდი, მახრჩობელა გველის სახეობა. 3. გვეხნა, ბაქიობა. 4. მაულია..., მაროკოს სულთანნი. 7. მთათა სისტემა აზიაში. 10. შეძახილი ცხენისადმი.

კროსვორდის პასუხები

თარაზულად: 3. ომიკონ. 5. ნოკია; 6. სპა. 8. ლაა. 9. მიტუა. 11. ინგლისი. შეფუთად: 1. პიპინ. 2. ურო. 3. ობოლინი. 4. ნეპტუნი. 7. მილია. 10. უგო.

მალბინა ალბაო ნამსაძე

პირველად ონში - 15 ივნისს ბავშვთა სარაგბო ფესტივალი გაიმართება

საქართველოს მთავრობის, რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის მუნიციპალიტეტების, ასევე საქართველოს რაგბის კავშირის პარტნიორობით, ონის რაიონში 15 ივნისს 2013-2014 წლებში დაგეგმილ ზაფხუთა ფესტივალში გაიმართება.

ტურნირის მასპინძელია რაჭა-ლეჩხუმსა და ქვემო სვანეთში ერთი წლის წინ დაარსებული სარაგბო კლუბი 'ამარანტები'. გუნდი ბიზნესმენების - დიმიტრი აბდუშელიშვილის, მამუკა მურჯიანელის, ალექსი ნიკოლაიშვილის და აკაკი დავითულიანის თაოსნობით, ლეჩხუმის, ლენტეხის, აშროლა-ურისა და ონის მუნიციპალიტეტებისა და რაგბის კავშირის მხარდაჭერით დაარსდა.

აღსანიშნავია, რომ ონის მუნიციპალიტეტში სარაგბო ზაფხუთა ფესტივალი აქამდე არ ჩატარებულა. მისი მიზანია ახალგაზრდებში ჯანსაღი ცხოვრების წესის დანერგვა და რეგიონში რაგბის პოპულარიზაცია. ფესტივალში 16 გუნდი მი-

იღებს მონაწილეობას და მათი უმრავლესობა - 14, დასავლეთ საქართველოს წარმოადგენს. ესენი არიან: ცაგერის 'ცეკური', ლენტეხის 'დათვები', ონი-ამბროლაურის 'რაჭველები', ჩაქვის 'ჩაქვი', ქობულეთის 'ზონტო', ბათუმის 'ბათუმი', სამტრედიის 'ფენიქსი', წყალტუბოს 'დინოზავრი', ქუთაისის 'აია', ოზურგეთის 'არწივები', ქიათურის 'მათე', სახერხის 'ჯრუჭი', სენაკის 'ჯიხა' და ფოთის 'კოლხი რაინდები'.

ამ ეტაპზე ორი გუნდია მიწვეული კახეთის რეგიონიდან - პატარძელის 'ვეფხვები' და სიღნაღის 'ქიზიყი'. თამაშები ონის მუნიციპალიტეტის ცენტრალურ მოედანზე 13 საათზე დაიწყება და 18 საათამდე გაგრძელდება.

ორგანიზატორების სურვილია, რომ სამომავლოდ ფესტივალი უფრო მასშტაბური გახდეს და მასში თბილისისა და აღმოსავლეთ საქართველოს გარდა, უცხოური გუნდებიც ჩართოს.